

beslissing

RECHTBANK ROTTERDAM

Team straf 2

Parketnummer: 10/741072-12

Datum uitspraak: 4 mei 2021

Beslissing van de rechtbank Rotterdam, meervoudige kamer voor strafzaken, met betrekking tot de terbeschikkingstelling van:

[redacted] (de terbeschikking gestelde),
geboren [redacted]
verblijvende in Forensisch Psychiatrisch Centrum De Rooyse Wissel te Oostrum
(de instelling),
raadvrouw mr. A.L. Louwerse, advocaat te Haarlem.

1. Inleiding en procesverloop

Hii vonnis van deze rechtbank van 29 maart 2013 is de terbeschikkingstelling van [redacted] vast en is zijn verpleging van overheidswege (dwangverpleging) bevolen.

De terbeschikkingstelling is gelast ter zake van poging tot gekwalificeerde doodslag en diefstal met geweldpleging. De termijn van de terbeschikkingstelling is aangevangen op 1 april 2014.

Bij beslissing van deze rechtbank van 28 oktober 2020 is de terbeschikkingstelling laatstelijk met één jaar verlengd en is de beslissing over het op de openbare terechtzitting van 14 oktober 2020 gedane mondelinge verzoek tot voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging voor maximaal drie maanden aangehouden.

Op de openbare terechtzitting van 26 januari 2021 is de behandeling van het verzoek tot voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging hervat en is bepaald dat de beslissing op dat verzoek op 9 februari 2021 zal worden uitgesproken.

Bij beslissing van 9 februari 2021 is de beslissing over de verzochte voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging opnieuw voor maximaal drie maanden aangehouden, waarbij de officier van justitie is verzocht om:

- te bewerkstelligen dat een gezamenlijk overleg plaatsvindt met de in die beslissing genoemde partijen;
- de reclassering opdracht te geven een nader rapport op te stellen met de uitkomsten van dat overleg waarbij zij tevens dient te adviseren over de haalbaarheid en de mogelijkheid van een voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging inclusief een risicotaxatie in geval van een eventuele plaatsing van de terbeschikking gestelde in een FPK alsmede de verkregen informatie uit het overleg te verwerken die van belang is voor de beantwoording van de vragen van de rechtbank.

Op de openbare terechtzitting van 21 april 2021 is de behandeling van het verzoek tot voorbeëindiging van de dwangverpleging voortgezet. De officier van justitie mr. (door middel van een videoverbinding) de ter beschikking gestelde, op de zitting bijgestaan door de raadvrouw, en (door middel van een videoverbinding) de deskundigen n, werkzaam als gz-psycholoog en hoofd behandeling bij de instelling en werkzaam als reclasseringswerker (taakspecialist tbs) bij Stichting Verslavingsreclassering GGZ (SVG), zijn gehoord.

Voorafgaand aan deze terechtzitting is ontvangen het nadere rapport van de reclassering van 20 april 2021 en een brief van de Immigratie- en Visiedienst (IND) van 16 april 2021 gericht aan de officier van justitie mr.

2. Advies van de reclassering

Nader rapport van 20 april 2021

In het nadere rapport van 20 april 2021 handhaaft de reclassering haar eerder gegeven advies om de terbeschikkingstelling met dwangverpleging niet voorwaardelijk te beëindigen. Het advies is als volgt toegelicht.

Het overleg dat door de rechtbank bij haar beslissing van 9 februari 2021 werd aanbevolen heeft plaatsgevonden op 14 april 2021. Daaraan is door meerdere partijen deelgenomen, ook door de IND die inmiddels blijkens haar voornoemde brief van 16 april 2021 een tweetal beslissingen over de verblijfstatus van de ter beschikking gestelde heeft ingetrokken. De ter beschikking gestelde beschikt hierdoor thans, anders dan voorheen, wel over een rechtmatige verblijfstatus in Nederland. Uitgaande van deze nieuwe situatie, acht de reclassering -in navolging van de beoordeling door de Indicatie Forensische Zorg (IFZ)- de lijn van een reguliere verlofopbouw vanuit het FPC de meest geëigende route. Aangezien de mogelijkheid bestaat dat de IND opnieuw kan besluiten tot intrekking van de verblijfsvergunning van de ter beschikking gestelde, is het niet mogelijk de ter beschikking gestelde in een FPK te plaatsen. Het IFZ zal daartoe geen indicatie afgeven en zonder deze indicatie kan niet tot plaatsing in een FPK worden overgegaan. Bovendien blijkt het inschatten van risico's bij een eventuele plaatsing in een FPK lastig aangezien er nog geen oefen- c.q. verlofmomenten zijn geweest waarop een risicotaxatie is gebaseerd.

Op de terechtzitting gegeven adviezen c.q. toelichting

De reclasseringswerker heeft voormeld rapport van 20 april 2021 op de terechtzitting toegelicht. Uitgaande van het aannemelijke scenario dat de ter beschikking gestelde zijn rechtmatige verblijfsstatus weer zal verliezen, is plaatsing al dan niet in het kader van een voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging in een FPK niet haalbaar. Zonder een rechtmatige verblijfsstatus en zonder een indicatie van het IFZ is dit -afgezien van de uitvoeringsproblemen- niet mogelijk. Mocht de ter beschikking gestelde wel rechtmatig in Nederland kunnen blijven, dan nog komt hij nu niet in aanmerking voor plaatsing in een FPK, omdat hij nog geen verlof heeft genoten. De reclassering acht het nodig dat het verlof eerst zorgvuldig en met voldoende begeleiding en beveiliging wordt opgebouwd in een FPC.

De deskundige n van de instelling heeft op de terechtzitting verklaard dat de instelling voornemens is een combinatieaanvraag tot verlof bij het Adviescollege Verlof Toetsing Tbs (AVT) in te dienen, waarbij enerzijds wordt uitgegaan van de situatie dat de ter beschikking gestelde rechtmatig in Nederland verblijft en anderzijds van de situatie dat

dit anders is. Het streven is deze aanvraag binnen twee maanden gereed te hebben, maar de instelling kan geen garantie bieden dat dit binnen genoemde termijn zal lukken. Op verzoek van de IND dient de instelling, in het kader van de vreemdelingenprocedure, tevens een advies aangaande de medische en geestelijke gesteldheid van de ter beschikking gestelde te schrijven.

3. Standpunt van partijen

Standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek tot voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging. Voorwaardelijke beëindiging met plaatsing van de ter beschikking gestelde in een FPK is niet mogelijk vanwege de onzekerheid omtrent zijn verblijfsstatus en het feit dat daarom voor die plaatsing geen indicatie door het IFZ wordt afgegeven. Uitgaande van de vooralsnog rechtmatige verblijfstatus van de ter beschikking gestelde is op dit moment het meest passend dat de ter beschikking gestelde in het FPC blijft en dat van daaruit via de weg van de geleidelijkheid aan zijn resocialisatie wordt gewerkt, en de instelling met dat doel overgaat tot het aanvragen van regulier verlot.

Standpunt van de ter beschikking gestelde

De raadvrouw heeft namens de ter beschikking gestelde naar voren gebracht dat bij de huidige stand van zaken, waarbij nog geen enkele vorm van verlot is gepraktiseerd, het IFZ geen indicatie zal afgeven voor plaatsing in een FPK. Er zal via de reguliere weg verlot moeten worden opgebouwd, maar daarvoor is dan weer noodzakelijk dat de ter beschikking gestelde zijn verblijfstatus behoudt. Dat is op dit moment helemaal niet duidelijk. Zij refereert zich daarom aan het oordeel van de rechtbank ten aanzien van het verzoek tot voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging.

4. Beoordeling

Op de terechtzittingen van 14 oktober 2020 en 26 januari 2021 is de rechtbank gebleken dat de ter beschikking gestelde vanwege zijn vreemdelingenstatus, meer specifiek het inreisverbod, en de procedure omtrent zijn verblijfsstatus, geen perspectief op resocialisatie had, waardoor de terbeschikkingstelling zich sinds 2018 in een impasse bevindt. In een poging om deze impasse te doorbreken, heeft de rechtbank aanleiding gezien om te laten onderzoeken of een voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging met als voorwaarde plaatsing van de ter beschikking gestelde in een FPK tot de mogelijkheden behoort. De voor de rechtbank van belang zijnde vragen ter beoordeling van het verzoek tot voorwaardelijke beëindiging zijn op het hiervoor genoemde gezamenlijk overleg van 14 april 2021 besproken en voor zover mogelijk beantwoord.

Uit het nadere rapport van de reclassering dat onder andere refereert aan dat genoemd overleg, blijkt dat plaatsing in een FPK niet haalbaar is. Het IFZ heeft te kennen gegeven geen indicatie voor plaatsing in een FPK te zullen afgeven.

De rechtbank is daarom van oordeel dat een voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging niet aan de orde is. Bovendien hoeft op dit moment de verblijfsstatus van de ter beschikking niet langer een beletsel te zijn voor het verkrijgen van regulier verlot, omdat de ter beschikking gestelde nu wel rechtmatig in Nederland verblijft, waardoor voornoemde impasse formeel nu niet meer aan de orde is.

Parket 1072-12
Naam:

4

Gezien de complexiteit van de problematiek van de ter beschikking gestelde acht de rechtbank, in de lijn van de IFZ, de instelling en de reclassering, dat een reguliere verlofopbouw via het huidige dwangkader in een FPC de meest geëigende weg is.

Het verzoek tot voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging wordt dan ook afgewezen.

De rechtbank gaat er vanuit dat de instelling met enige mate van spoed de nodige inspanningen zal verrichten teneinde de verlofprocedure binnen een afzienbare tijd in gang te zetten. De rechtbank onderkent evenwel dat de verblijfstatus van de ter beschikking gestelde ten aanzien van dat verlof voor de nodige problemen kan zorgen en dat wederom een impasse kan ontstaan zoals eerder beschreven. Hoewel de rechtbank het ontstaan van die impasse zelf niet kan voorkomen, spreekt zij wel de hoop uit dat anderen het wederom ontstaan van deze impasse ook zullen onderkennen en de noodzaak voelen tot een duurzame, definitieve oplossing voor deze impasse te komen.

5. Beslissing

De rechtbank:

wijst af het verzoek tot voorwaardelijke beëindiging van de dwangverpleging.

Deze beslissing is gegeven door
mr. M.K. Asscheman-Versluis, voorzitter,
en mrs. V.M. de Winkel en B.E. Dijkers, rechters,
in tegenwoordigheid van mr. J.M. Erasmus griffier,
en is in het openbaar uitgesproken.

De voorzitter en de jongste rechter zijn buiten staat deze beslissing mede te ondertekenen.

